

LIBR.
LIBR.
LIBR.

si 3 mala ten
exuta a cor^o sic
cor^o n^o sicutudo
q^o sicutudo cor^o
e locus 7 regio
cor^o o^o cor^o 7 om
ta aia locali n^o
ubi 3 sicutudo cor^o
oc^o de excellen
pau aia exuta
ico atay dāpna
p uba aug^o sona
locus cor^o s^o sicutudo
2 loco/ ai s^o aia
loqm^o n^o sicutudo
cor^o q^o retedn
emanet ap nos
uo patit aia se
dicit s^o sicutudo cor^o
co. xii. lib^o d^o sicutudo
de hoc cor^o exuta
n^o puto spūalem
7 sicutudo q^o d^o
s^o loca penalia sicutudo
ud^o nobis uidere
pū. 7 dāpna cor^o
sic se hūis n^o pū y
3 sicutudo cor^o n^o ex
sicutudo cor^o ud^o p^o
d^o mēnū qui sic loc^o
m^o aug^o. mēo d^o l^o
7 sepe demūta sicutudo
m^o 7 iacuat aler
tu 7 mēnāles pe
ipit gēreut sicutudo
ferri 7 talia sicutudo
d^o aia eē cor^o p^o
cor^o lūi mēbroz/ q^o p^o
e amblare ut sede
volatu sicutudo q^o sine
sicutudo sicutudo q^o pū
cos gēre aia n^o ca
d^o este n^o cor^o l^o
na d^o loc^o ut sicutudo

p^o nite 7 uoluntem/ hūi ai dubiu 3 q^o lapi
n° 3 mata s^o sicutudo lapidis. ut m^o de aia sicutudo
s^o pūctū 7 agnūm pot^o ap se aia hūe sicutudo
cor^o sic eā mēto magis pūc ad p^o sicutudo
p^o h^o hūe p^o sicutudo 7 p^o sicutudo aia p^o sicutudo
7 mala que sic 3 aia cor^o 7 cor^o lib^o reb^o
ut q^o se cor^o lem sicutudo ut p^o dallo dūite
qui p^o sicutudo sicutudo dicebat q^o p^o sicutudo
sicutudo lazariū mēngē extremū dig^o sicutudo m
aqua 7 refrigerare sicutudo aia q^o sicutudo
7 illa sicutudo/ sicutudo aia dūitem illa p^o sicutudo
tum sicutudo sicutudo sicutudo aia n^o sicutudo cor^o 7 sicutudo
sic loqm^o ac si hūer sicutudo que 3 res cor^o p^o
7 p^o sicutudo p^o sicutudo p^o sicutudo aqua q^o eā res cor^o l^o
3/ q^o s^o aia dūitem uid^o sicutudo sicutudo hūe id^o
sicutudo p^o sicutudo q^o sicutudo aia allata 7 aia ad
res cor^o ut sicutudo sicutudo sicutudo organa tha
be sicutudo/ s^o aia dūitem dicebat hūe sicutudo
h^o 3 n^o p^o sicutudo q^o illa 2 cor^o p^o sicutudo ai eē sicutudo
n^o sicutudo hūer em illa aia ap se sicutudo cor^o eā tale
d^o aia aia loqm^o ac si hūer cor^o lem sicutudo
s^o sicutudo sicutudo dūis ill^o n^o p^o sicutudo 3 cor^o s^o sicutudo cor^o
p^o sicutudo vōe ut uid^o sicutudo illa mē sicutudo aia
n^o eā cor^o s^o sicutudo illa eā sicutudo sicutudo ignis
mēnū ut loca mēnū sicutudo sicutudo uid^o q^o mēnū
p^o sicutudo sicutudo locus n^o sicutudo cor^o s^o sicutudo cor^o q^o aie
ibi exūtes n^o uerat^o p^o sicutudo p^o sicutudo sicutudo sicutudo
penay/ hūc eā o^o sicutudo sicutudo aug^o q^o 7 sicutudo
n^o ubi n^o sicutudo cor^o s^o sicutudo cor^o sicutudo sicutudo
ut/ aie uerat^o penas 7 uera gaudia sicutudo
7 q^o mēd^o quis sicutudo d^o se a sicutudo sicutudo
lasse eo q^o eā sicutudo sicutudo/ 7 mēd^o quis a sicutudo
no sicutudo amec sicutudo obdormire ne d^o
mēnū sicutudo impenit sicutudo sicutudo 3 q^o aug^o aie
l^o. eodē d^o q^o quāntū a sicutudo cor^o s^o sicutudo cor^o
quib^o aie exute a cor^o sicutudo sicutudo sicutudo
7 uā leaia 7 uā molestia/ sic p^o sicutudo mēnū
quib^o mēnū mēnū uerū mēnū sicutudo sicutudo sicutudo
7 sicutudo q^o quidā mēnū sicutudo sicutudo quā sicutudo
uerat^o sicutudo se sicutudo d^o sicutudo/ 7 sicutudo
quidā mēnū sicutudo sicutudo sicutudo aia sicutudo
sicutudo exagita aia uerū ai sicutudo sicutudo
dormire sicutudo ne aiead mala uerū
uerū/ sic sicutudo mēnū uē quis sicutudo

9.
2.

00 P. 20

U. g. 79, 2

mir soloz pt 2 in flio d'art q' m' p' m' n' d' ...

DISPUTATIO INAUGURALIS;
IURIDICA.

de

Principali Rerum Communi-
candarum Modo:
DONATIONE PROPRIA.

Quam

DEO TRINIVNO ASSISTENTE.

Ex Decreto & Auctoritate,

Nobiliss. Ampliss. IURECONSULTORVM ordinis

In Illustri Academia IULIA.

SVB DIRECTORIO

Amplissimi, Consultissimi, Excellentissimi viri,

DN. IOANNIS STVCKII ICTI,
Codicis Professoris publici, Facultatis Iuri-
dicæ ordinarii, ac p.t. promotoris; nec non Illu-
strissimi Brunsvicensium Ducis Consiliarii, & Dicaste-
rij Guelphici Assessoris meritissimi, &c. Promotoris ac
Fautoris sui multum honorandi.

PRO SVMMIS IN VTROVVE IVRE PRIVILE-
GIIS ET HONORIBVS DOCTORALI-
BVS CONSEQVENDIS

Publicè exhibet

BRODERVS PAVLI, Hufensis

Hofsatus.

In Auditorio Maiori

Ad diem 21. Maij

Horis ante & Pomeridianis.

HELMAESTADI,

Ex Typographéo LUCIORUM,

Anno Christi 1719 cXXIX.

In Nomine Domini nostri Iesu Christi.

Principalis Rerum Communicanda-
rum Modi:

DONATIONIS PROPRIAE,
ANTELOQUIVM & Isagoge.

I.

Vssu, Permissu, Nobilissimi
Ampl. ICtorum Ordinis, seruo con-
suetudinem, & has Conclusiones,
quas de Donatione Propria, cum
privilegio, hoc potissimum seculo
recepto REPETITÆ scil. SCRIPTIO-
NIS collegi, publico examini submitto.

II.

Vt autem Materiæ Præstantia, & Natura incla-
rescat, incipere iuvat à Generalibus rationibus,
Iuris Formulas Communicativas, inuenientibus
constituentibus & discriminantibus.

III.

Legislatores obseruarunt Res omnes homi-
num gratiâ conditas, atque ad eorum utilitatem
comparatas esse, proinde perspicientes, hanc u-
tilitatem sine communicationum ratione Vanam,

A 2

imò,

imò, multis modis impossibilem, summâ ope, & prudentiâ singulari Communicandarum Rerum Modos & Formulas invenerunt, informarunt, & legitimis circumscripserunt limitibus, cum ut faciliùs homines ad Communicationem rerum descenderent, invitati mutuâ & gratâ communicatione, tum ut eos quos aliorum liberalitas & facilitas ad insolentiam & iniquitatem erigere solet, pœnarum Incommunicabilitatis & Revocationis terrore in officio humanitatis continerent, uti patebit illis, qui subtili animo Iurisprudentiæ sacra pertractant.

IV.

Hos autem Modos seu Formulas Communicativas constituentes, Informantes, Approbantes, respexerunt primariò ad naturam hominum: etenim rerum affluentiam instructi, ita ut plurimum animati affectiq; sunt, quòd sua aliis Communicare vel *VELINT* vel Nolint.

V.

NOLENTES, tanquam ipsi Naturæ peregrinos & inimicos, Naturæ, & certissimo & fortissimo vindici reliquerunt puniendos, Rerum scil. ab omni usu & communicatione abstractarum Corruptione Naturali!

VI.

VOLENTES, ita ad communicationem propen-

penfos invenerunt, ut benè subductâ ratione Totius Univerſi, ſumâ factâ; Omnes Res hominũ gratiâ conditas à Deo eſſe: proinde à ſemetiſſis, nobiſſimâ Rerum portione, incipientes, Bonorum Animi, & Corporis, & Rerum Communicatione, hominibus prodeſſe voluerunt: profectò felici & & pio conatu!

VII.

Quod ne quis à me hoc ita ſaltim dici fingiſ; opinetur, aliquot illuſterioribus Communicationum Modis, à Legiſſatoribus noſtris ſpecificè notâtiſ, informatiſ & approbatiſ, clariffimũ dabo.

Incipiam autem ab Animi & Corporis Bonorum Communicatione.

IIIX.

Animi & Corporis facultates, noſtris utilitatibus adjungunt, quando Boni & Innocentiſ viri officio funguntur, Iudicantiũ partes ſuſcipiendo, calumniantiũ iniquitatẽ expellunt, noſtrum nobiſ tribui curant.

IX.

Hujus Communicationiſ occaſione à Legiſſatorib; ea Introducta approbata & informatã ſunt, quæ de *IUSTITIA* & Iure; de Legibus & conſtitutionibus: Iuriſdictione, & ut generaliter dicam de *IUDICIIS*, in ff. C. & Nov. poſita ſunt.

C 3

10. Cum

X.

Cum desiderium nostrum, in jure apud eum, qui jurisdictioni præest, exponunt, & alterius desiderio contradicunt; Hinc ICti de *POSTULANDO*, cum suis connexis.

XI.

Ne Absentes & Indefensi Rerum possessionem aut venditionem patiamur, vel pignoris distractionem, vel pœnæ committendæ actionem vel injuriâ rem nostram amittamus. Hinc ICti de *NEGOTIIS GESTIS*, cum suis connexis.

XII.

Cum perpetui nostrarum rerum custodes esse non possimus, aliorum custodiâ res nostras conservamus. Hinc ICti, de *DEPOSITO*.

XIII.

Nolo reliquos hujus ordinis Communicationum modos, ut sunt *MANDATI* susceptio *TUTELAE* administratio: *FIDEICOMMISSI* restitutio &c. enarrare, ne rei notæ enarratione morosum lectorem reddam.

XIV.

Priusquam autem Modos *RERUM* communicandarum adducam, præmittendum est, Res omnes à ICtis dividi summâ divisione, in Corporales & Incorporales, *t. t. Inst. de Reb. Corp. & Incorp.*

XV.

Cui

Cui Divisioni, *VOLENTES* Res suas aliis communicare ansam præbuerunt; Ecce enim! Rebus dominiis distinctis, præcipuum fuit *VSVS* Rerum invenire, quam inventionem suasit Rerum ipsarum natura, nostra superfluitas & aliorum indigentia.

Hinc ratione Proprietatis Res Corporales; ratione *VSVS* & Communicationis, Incorporales constitutæ sunt.

XVI.

Relatione itaq; ad hanc summam divisionem habitâ, dico omnes ferè Rerum Communicandarum Modos ex hac divisione Originem ducere: Quod patebit singularium & Specificorum aliquot Modorum Inductione.

XVII.

Qui itaq; proprietatem seu Rem ipsam planè amittere vult, sine ullo commodo, & spe futuræ redditionis, donat rem alteri. Hinc *ICTI* de *DONATIONE* cum connexis.

XIIX.

Quod si Rem ita communicare velim, ut alteri prodesse, mihi verò nocere nolim, do rem alicui ea conditione, ut eandem in genere reddat, cum in specie non possit. Hinc *MVTVM*.

XIX.

Quod si Irrevocabiliter Rem communicare velis,

velis, aliâ re diversâ receptâ, vel certâ pecuniâ
quantitate seu summâ intercedente, Vendis vel
permutas rem tuam. Hinc I Cti. de Emptione-
Vendit: Permutatione, cum connexis.

XX.

Qui Rei *VSVM* certum, certo tempore &
modo, gratis vel non gratis, Rei vel Personæ com-
municant, Modis Communicationum sequenti-
bus à Legislatoribus approbatis informati utun-
tur, Specificè verò his, qui de *Vsufuctu: Vsu & Ha-
bitatione: & De Servitutibus: De Commodato:
De Locato Conducto: De Iure Emphyteutico*
agunt, &c.

XXI.

Hiscè & similibus in jure nostro scripto extan-
tibus Modis, tota Animi & Corporis Bonorum,
& *RERVM* Communicationis ratio absolvitur.

XXII.

Laudamus equidem *VOLENTES*, & in spe-
cie ad Communicationes *REALES* Descenden-
tes omnes, sed cum Exceptione Distinctionis,
quam partim Traditionis ceu Communicationis,
partim Repetitionis natura suadet: quam ex Ta-
bulæ sequentis inspectione haurire licet.

VOLEN-

Nihil, ut DONANTES.

VOLENTES

Communicant

Res suas:

Repetentes

Aliquid, & vel

Idem, ut Commodantes, Precario concedentes.

Aliud in Diverso genere; ut Videntes. Permutantes.

Aliud in Eodem genere: ut Mutuo Dantes.

Inter omnium ordinum Communicationes, priorem dicimus ponimus DONATIONEM: & missis reliquis Communicationū Modis, quæ in specie de Donatione Propria, Iuridicè Breviter & Compendiosè dici possunt IV. sectionibus circumscribimus.

Vt I. Sectione Definitionem seu Descriptionem Donationis Propriæ comprehendamus.

II. Sectio Personarum *συναθεγισμὸν* habeat, quæ Donare & Donata accipere possunt.

III. Sectio Rerum *συναίωσιν* continebit, quæ Donationis Modo alienari possunt.

IV. Sectio Actiones ratione Donationis Propriæ competentes delineabit.

SECTIO PRIMA,

de

Definitione Donationis Propriæ.

I.

CVM Donationis vox, Synonymiæ & AEquivocationis involucris se ipsam facilè liberet: & appositione vocis Propriæ, ab Impropria Donatione, se quasi segregat. Monitum Philosophi ex naturæ & rectæ rationis fundamento exstructum sequimur, & transitum ad Definitionem Donationis Propriæ facimus, ut sciamus QUID SIT de quo agimus.

B

Et

II.

Est itaq; DONATIO, ACTUS quo ex liberalitate Donantis, res, gratis, transfertur in accipientem.

III.

Vt hujus Generis Juridici fontem inveniamus & veritatem applicationis videamus, res altiùs repetenda erit.

IV.

Investigatio Summ. Generum Juridicorum.

Univerſæ Jurisprudentiæ Sanctionis vis cernitur in iis potiffimum, quæ sunt JURIS vel FACTI, arg. l. 2. ff. de Juris & facti Ign. adeo ut omnis tractatio in jure nostro, vel de JURE vel de FACTO, vel de JURE FACTO applicato suscipiatur. arg. l. legatum 10. ff. de capit. deminut. l. bona fides 48. §. 1. ff. de acq. rer. dom.

V.

JURIS Divisiones, veluti à nostro instituto alienas omittimus, & Factum in Licitum & Illicitum diuidimus moti, l. 10. ff. de Iustitia & Jure, verbis: IUSTI ATQUE INIUSTI SCIENTIA.

VI.

Licitum cum Ulpiano ICTO: approbante Labeonis Divisionem in CONTRACTUM, GESTUM & ACTUM dispescimus. l. 19. ff. de V. S.

VII.

ICTUM autem Generaliffimas Facti liciti subdivisiones, vel species indicare voluisse, non difficulter colligere licet ex omnibus legibus Ulpiani ex lib. 11. ad Edictum, in Jure nostro adhuc dum extantibus, invicem collatis, quas maximo Juris studiosorum commodo felici ordine congeffit Iacobus Labittus.

IIX.

Et licet hæc Tria sæpiffimè confundantur in Jure Civili

Civili scripto, specificè in l. 2. *Quaq. ff. de Curator bonis dando l. 3. pr. ff. de peculio l. more 8. ff. de feriis & dilat. & passim*, attamen, si ex vero Iuris Vlu vocabula æstimabimus distinctissima sunt, ut ex Nomothesia constat, & in specie in l. 19. *ff. de V. S.* adeò ut ob abusivam & pinguiorem earum vocum nomenclationem, veram & singularem appellationem sublatam esse, judicare non debeamus.

IX.

His permissis, dico, Donationem Contractum non esse, primò, quia nullū inter Donantem & Donatarium intercedit negotium obligatorium, Ergo nullus contractus, l. 3. §. 1. *ff. de O. A. l. 58. pr. ff. de Donat. Int Vir. & Vx.*

X.

Secundò deficit animus, eo enim animo res non datur & accipitur ut obligatio constituatur! d. l. 3. §. 1.

XI.

Tertiò, quia expressi textus in Iure Ciuili inveniuntur, qui donationem è contractuum numero rejiciunt, l. 14. *ff. de precario. l. 3. §. 1. ff. de O. A. l. 18 pr. ff. de donationibus. Novell. 38. prin. vers. Deinde post.* contra leges autem aliquid asserere, inglorium existimamus.

XII.

Nolo hîc textus & rationes cumulare, & examinare, quibus ii utuntur, qui Donationem, Contractum & Gestum, esse contendunt, cum in publica *συμφιλολογία* hæc omnia commodè expediri possint.

XIII.

Donationem autem Actum esse facilè patet: videmus enim variis modis Donationem peragi, interdum enim fit sola Pollicitatione, ut l. 19. *ff. de donat.* Quin & nuda conventionem. l. in adib. 9. *ff. de Donat.* sæpè etiam

Applicatio
specialis
generis Iu
nd, Actus.

Stipulatione *l. 35. §. 5. C. de donat. Novell. 162. c. 1. §. sancimus.*
aliquando per innominatum contractum perficitur *l. 18.*
§. 1. ff. de donat. item traditione expeditur, *l. obligationum.*
3. §. 1. ff. O. & A. vel ipsius Rei verâ Traditione *d. l. 3. §. 1.* vel
Fictâ, utpote Instrumenti Traditione *l. 1. C. de donationi-*
bus. & aliis similibus modis.

XIV.

Necessarium itaq; fuit, per **A C T U M** Donationem
definire, Genere, omnia sive Re sive Verbis quid aga-
tur continente.

XV.

Nec est quod præceptis Logicis vim illatam clami te-
mus, quæ Genus proximū in Definitionibus requirunt;
cum Actus generalitas, in hac nostra descriptione, con-
junctione reliquorum verborum in descriptione posito-
rum, ad restrictiorem naturam redacta sit.

XVI.

Dicendum erat de reliquis singulis nostræ descri-
ptionis verbis, sed ea, ne *πυτολογία* committamus, con-
modiore modo in subsequentibus sectionibus explica-
bimus, & ad Sectionem 2. transitum facimus.

SECTIO SECUNDA.

DE PERSONIS.

I.

Ratio Me-
thodi.

Imperator, Iustinianus, totius legitimæ scientiæ ele-
menta, (opus Imperatorium æternitate dignum!) ar-
tificiosissimè & compendiosissimè conscribi curavit,
cum primò personarum, secundò Rerum, tertio Actio-
num rationem haberi voluerit. Videmus enim omnia,
ferè in Iure Civili eò collimare, ut Personarum condi-
tiones

tiones decenter distribuantur: Res, Rerumq; Vfus per
certas formulas communicentur; & deniq; Actionibus
Competentibus Turbatores Rerum & Personarum in
officio contineantur.

II.

Hanc Methodum Iuridicam & Imperialem repu-
tamus, & maximè Rationalem: Imperatorem itaq; no-
strum & Rectam Rationem ducem sequemur, & quæ ul-
teriùs de Donatione Propria dici possunt prædicto or-
dine pertractabimus.

III.

Et cum parum sit, Ius Donationis nosse, si Personæ,
quarum causa Donatio iuventa & constituta est, igno-
rentur, prius de personis videamus.

IV.

Dux itaq; Personæ requiruntur Regulariter ad Do-
nationem perficiendam, videlicet DONANS, & DO-
NARIUS.

V.

DONANS quia Actum Licitum exercere debet,
requisitis Naturalibus & Civilibus, ne Actus ipse ir-
ritus reddatur, imprimis instructus esse debet.

VI.

Requisitum Naturale est, ut suus sit, id est, Corpo-
ris & Animi integritate præditus, ut voluntatem suam,
sine qua Donatio perfici regulariter non potest, in hoc
Actu declarare possit.

Donare itaq; non possunt.

Furiosus, & Mente Captus. *l. 23. ff. de donat. §. 8. Inst. de Inu-
ril. stipul. Quia non intelligit quod agit d. §. 8.*

Pupill^o qui infantie proxim^o est, *l. 11. pr. ff. de Aq. rer. dom.*

Quia huiusmodi ætatis pupilli nullum habent In-
tellectū, *§. 9. Inst. de Inut. stip*

B 3

Mu

Mutus Surdus & Cæcus *inter eos dōtor; talis, l. 10.*
C. qui test. fac. poss. arg. l. 33. §. 2. ff. de Donat.

Infans, §. 9. *Inst. de Inutil stip.* Nam non multum à furioso distat. *d. §. 9.*

Senex qui omnia omnibus annuens, ut Poëta loquitur, jam sapere desit. *l. senectus. 16. C. de donat. arg. Novell. 5. cap. 2. Et similes.*

VII.

Civile Requisitum est, ut Iuris suffragio hanc potestatem habeant, obtineantq;

Donationis igitur Actum Regulariter exercere non possunt.

Filiusfamilias, etiam, si liberam peculii Pagani administrationem habeat. *l. 7. pr. ff. de Donat.* non enim ad hoc ei concessum est ut alienet. *d. l. 7.* Aliud est si consensu patris donet *l. 7. §. 2. ff. Donat.* vel iustâ ratione motus *d. l. 7. §. 1.*

Prodigus. *l. 1. pr. ff. de Curat. furios.* Quia fictione Iuris pro furioso habetur. *d. l. 1.* donec sanos mores recipiat.

Servus *l. 79. ff. de acquir. vel omitt. hereditate.* Cum enim in potestate aliena est, nihil suum habere potest. *§. 3. Inst. per quas pers. nob. acq.*

Obsides: illi enim captivis comparantur & eorum bona fisco cedunt. *l. 31. ff. de Iure fisci.*

Monachi & sanctimoniales mulieres, *Auth. Ingressi C. de S. S. Eccles. ibi:* se suaq; ipso ingressu dedicant Deo.

Hæretici convicti & seditiosi, iustâ sententiâ tales declarati *arg. c. Vergentis extr. de Hæreticis.*

Læsæ Majestatis Rei, *l. 5. §. 4. C. ad L. Iul. Maiest. ibi:* nullus statuimus esse momenti.

Apo-

Apostata. l. 4. C. de Apostatis ibi: nec testandi aut Donandi quippiam habent facultatem.

Vir Vxori, Vxor Viro constante matrimonio Donare non possunt. l. 1. 2. 3. r. r. ff. de donat inter Vir & Vxorem. Ne mutuato amore conjuges Invicem Spolientur, d. l. 1. & ne concordia precio conciliari videatur, l. hac ratio, ff. de Donat. Int. Vir. Vx. & hac ratione Venalia essent matrimonia. d. l. 2.

Excipe 1. si donatio donantem pauperiorem non reddat, ut si viro donetur dignitatis consequendæ ergò. l. 40. cum seq. de Donat. int. Vir. & Vxorem.

2. Si necessitatis Inevitabilis causâ donet. l. 21. & 43. ff. eodem.

3. Si Remuneratoria & æquivalens sit. l. 7. §. 2. ff. eod.

Imperator verò Donationem, quam in piiissimam Reginam suam conjugem vel illa in serenissimum maritum contulerit plenissimam habeat, firmitatem. l. 26. C. de donat. int. Vir Vx.

Bannitus, sententiâ declaratoriâ talis, arg. Ord. Cam. part. 2. Tit. 9. §. So jemand: Sollen derselbigen Leib vnd Güter allermänniglich erlaubt seyn/ &c. Ergò nihil donare poterit, cum Donatio præsupponat Rem, quæ donando transferri in alium possit.

PATER non potest donare filio in potestate constituto, l. 11. C. de donat., Ratio quia talis Donatio peculij profectitii naturam induit, & sic patri acquiritur: neminem autem sibi ipsi donare posse ratio civilis & naturalis suadet!

Hæc tamen, ut hoc obiter addam, certis jure definitis modis, si Moderata, sit confirmatur, videl.

1. Morte

1. Morte patris, si facta Traditio est. *l. 25. C. de Donat. V. & V.*

2. Tacita Ratihabitione patris post filii emancipationem *l. 31. §. 2. ff. de donat.*

3. Ratihabitione heredum, *l. 9. ff. pro donato.*

4. Iuramento patris, per cap. cum contingat, ext. de Iureiur., quam Affirmativam Camera Imperialis, attestante Geil 2. obs. 38. sequitur. secus est de Iure Civili arg. *l. 5. non dubium, C. de LL. & l. 9. ff. de Donat.*

Reliquarum Similium Personarum mentionem facerem si te nporis angustia exclusus non essem.

IIX.

DONATARIUS quoque Iuris naturalis & Civilis adminiculis instructus esse debet ut rem donatam Consequi possit:

Non itaq; rem Donatam accipiunt
INVITUS, juxta Reg. Vulg: Invito beneficium non datur *69. ff. de R. l.*

JUDICES, CONSILIARII PRINCIPUM, & omnes Iustitiæ Administratores: hi enim nullam debent cōtingere lucrum, neq; majus neq; minus, adeo ut nec esculenta nec poculenta accipere possint, & ab omni abstineri acceptione illis solis contenti quæ à fisco illis dantur: Summâ: puras & mundas servent manus **DEO, LEGI, PRINCIPI**; *Nov. 17. cap. 1. Novell. 8. in pras.*

Idem de Domesticis eorū asserimus, illud & adjicientes, ut neq; per interpositam personam aliquid eorum sine periculo posset perpetrari. *l. 1. §. 3. C. de Contra-cti iudicium.*

MILITUM focariæ donatam rem accipere non possunt,
novâ

novâ ratione, non quasi jus matrimonii obftet;
sed quod Imperator milites suos à focariis suis hac
ratione, fictisq; adulationibus spoliari nolit *l. 2. C. de
Donat. int. V. & V.*

Læsa Majestatis Reus: Perversus & Convictus Hæreti-
cus: Bannitus.

Denique Collegia illicita, quæ nullo speciali privilegio
subnixa sunt, donationem capere non posse dubi-
um non est *l. 8. C. de hered. Instit.*

SECTIO TERTIA.

De REBUS ad Donationem aptis.

SVperiore Sectione de Personis egimus, modò videam-
us de Rebus, quæ in Donationem cadere possunt;
Cum. g. Res omnes, summâ divisione, in Corporales &
Incorporales dividantur, statuimus, si earum Veri do-
mini simus *l. 9. §. fin. ff. de Donat. nec Civili Iure prohibe-
mur, eas nos licitè Donare, vel Donatas accipere posse.*

Non g. Donationis titulo alienari possunt.

Res Sacræ, Religiosæ, Sanctæ, ut sunt ædes sacræ, &
Donaria quæ ritè ad ministerium Dei dicata sunt; Locus
in quo AEdes Sacræ AEdificatæ sunt vel fuerunt, Muri,
Portæ, Munimenta Civitatum, cum enim hæc quodam-
modo Divini Iuris sunt. *§. 7. Inst. de Rer. Div. in bonis pri-
vatorum esse nequeunt.*

Facultates seu Bona Imperii, Imperator q. t. Dona-
re non potest, cum jura proprietatis & Dominii Vni-
versalis, non ad Principem sed ad ipsum Imperii Cor-
pus pertineant; *Capitulatio. Imp. num. 8. Sleid. pag. mih. 28.
& seq. Paur meist. de Jurisd. lib. 1. c. 21. nec Imperium sit in
Marsupio principis, ut loquitur Baldus in cap. Intellecto
ext. de Iureiur.* Adeo ut si juramento accedente Dona-

C

tionem

tionem perfecerit, nihilominus irrita fit. *c. Intellecto ext. de Iureiur.*

Servum Christianum Iudæus, nec largitatis nec alio quocunque titulo consequetur. *l. 1. C. ne Christ. Mancip.*

Rei Ecclesiasticæ donatio Episcopi, irrita est, absq; collaudatione & subscriptione Clericorum. *c. 1. ext. de his qua fiunt. à prel.*

Principes vel Nobiles, Histrionibus & Morionibus Insignia, Annulos, & Catenas &c. Indistinctè donare non possunt, *R. A. Spiræ, Anno 1531. tit. von Schalcks narren/ ibi: Sollen auch hinfüro die HErrn vnd die vom Adel / ire Schild/ Ring/ Ketten oder dergleichen/ den Schalcks Narren also leichtlichen / wie bißhero geschehen / anzuhengen vnd zugeben vermeiden/ Rationem hujus subministrat c. 7. dist. 86. ibi: Donare Res suas histrionibus vitium est immane non virtus.*

Res pupilli, Donari non possunt à Tutore, pupilli Sorori, alio patre natæ, etiamsi ea aliter nubere non potuit; nam etsi honestatis prætextu fieri poterat, tamen cum ex liberalitate fit, servanda ea arbitrio pupilli est. *l. 12. §. 3. ff. de administ. & peric. tut.*

Hujus naturæ etiam est Res Litigiosa, adeò ut nec sacris quidem V sibus dedicari consecrariq; possit. *l. 3. ff. de Litigiosis.*

Liberi hominis nulla Donatio est. *l. 4. ff. ad L. Fab. de plag. Etiamsi sciens Volensq; in Donationem consentiat. arg. l. 13. ff. ad L. Aq.*

Rei donatæ pretium ultra 500. solidos non extendatur sine Insinuationis solennitate, quâ omisâ, Regulariter donatio inutilis est, in eò tantùm quod excedit *l. sancimus. 34: §. 1. l. si quis arg. 35. §. ult. C. de Don.* In tantùm, ut Piæ causæ & Religiosæ personæ donatio-

nationis effectum optatum, sine Insinuationis subsidio consequi non possint. *d. l. 35. §. fin. vers. Tantoq; magis. l. 19. C. de S. S. Eccles.*

Viventis Hereditatem nullam esse, ideoque donatione transferri in alium non posse, rationis & juris auctoritas suadet. *l. 1. ff. de hered. vel actione vendita.*

Minorem Res suas, imprimis Immobiles, propria auctoritate donare non posse docet. *l. 1. ff. de minoribus: & l. 1. ff. de rebus eor. qui sub tutel.*

Aurum & Argentum, non potest donari à Cive Romano Barbaris. hostibus Imp. R. *l. 2. C. de Commerc. ibi: non solum illis aurum non præbeatur sed si apud eos inventum fuerit subtili auferatur ingenio, &c.*

Nec ferrū factū & infectū, ut sunt, Loricæ, Scuta, Arcus Sagittæ, Gladii, Bombardæ majores, minores, barbaris & hostibus Imperii Romani licitè donamus, Perniciosum namq; Imperio Rom., & proditioni proximum est, barbaros & hostes, quos indigere convenit, telis eos ut validiores reddantur instruere. *l. 2. C. quæ res export. non deb.*

Cotem quoq; ferro subigendo necessariam hostibus R. Imperii donare non possumus *arg. l. 11. ff. de Publicanis.*

Vasallum Feuda, Fiduciarium Fideicommissio purè subjecta, Virū Dotalia & Paraphernalia, inæstimatò accepta donare non posse; Rationibus & LL. consentientibus muniti asserimus, & hanc quoque Sectionem hinc concludimus.

SECTIO QUARTA.

De Actionibus Donationis Propriæ Causâ Comparatis,

C 2

Non

Non tantum in malefaciendo homines nullum tenere modum sciunt, sed & mediocritatis & honestatis fines transeunt, si animum ad Benefaciendum applicant: modò enim, Donationem exercentes, sine delectu personarum, dignis Indignis facultates suas penè omnes adjungunt, malignè circa suum sanguinem inferentes judicium; modò liberalitatem & munificentiam Consultò in Dignum collatam, puerili affectu, vel implere recusant, vel differunt, vel temerè revocant: sed nec ii qui liberalitatem accipiunt, sibi ipsis confidere sciunt, hos enim aliorum liberalitas ad obsequia inclinare debebat; sed & illi ingratitude exercitio se omni beneficio privant. Ut nihil moderatè & honestè peragatur si non secundum Leges vivatur! Hos itaque inordinatos motus, constringere atque coërcere volentes Legislatores, singulares Actiones constituerunt, quas compendiariò enarrabimus, respicientes ad Personas. 1. DONANTIS. 2. DONATARIIS; 3. HEREDUM.

I.

Quocunq; ita modo perfectæ Donationes sint, Temerè revocari non possunt. §. 2. *Inst. de Donat.* sed firmæ illibatæq; maneat *l. ult. C. de revoc. donat.*

II.

Si tamen Donationis acceptor Ingratus circa donatorem invenitur, DONANTI competit Actio Revocatoria, *ex l. ult. C. de Revoc. Donat.* quâ, totum quod donatum Revocatur, nec sibi, de ea donatione blandiatur quâ se indignum judicavit:

III.

Ingratus autem dicitur: si atroces injurias in donatorem effundat; vel manus Impias inferat; si jacturæ insignis

signis molem ipsius Bonis imponat; vel in vitæ pericu-
lum eum conjiciat, vel placitis donationi appositis sta-
re detrectet: *d. l. ult. C. de Revocat. Donat.*

IV.

Quas Ingrati Notas, eò diligentius retulimus, cum
extra eas aliæ non admittantur. *d. l. ult. ibi: Ex his tan-
tummodo causis.*

V.

Præterea requiritur ut Donator hæc omnia pro-
bet, *d. l. ult. ibi: si fuerint in Iudicium Dilucidis argu-
mentis cognitionaliter approbatæ.*

VI.

Vbi notandum, non IPSO IURE ut quidam Dd.
asserunt, hanc Donationem irritam esse, sed legitimis
modis hanc debet revocare *d. l. ult. ibi: in iudicium de-
ductis &c. §. 2. fin. Inst. de Donat. ibi: licentiam præsti-
timus ex justis causis revocare.*

VII.

Heredibus verò Donatoris, hæc Actio non datur,
sed ad primas usque personas hanc revocationem stare
censemus, nullâ licentiâ concedendâ Donatoris succes-
soribus, hujusmodi querimoniarum primordium insti-
tuere *d. l. ult. §. hoc tamen usq.*

IIIX.

Nec Adversus Donatarii Heredes conceditur *d. l.
ult. C. de Revoc. Quod si à Donatore instituta est, dubium
non est, quin heredibus detur & contra hæredes trans-
eat. d. l. ult. §. Hoc tamen: §. fin. Inst. de per. & temp. act.*

IX.

Est & alia Donatio, quæ præter intentionem Do-
nantis, & culpam Donatarii irrita redditur, quam Su-
pervenientia Liberorum inducit, cujus ratione etiam

C 3

actio

actio Revocatoria Patri datur *l. si unquam. C. de Revocandis donat.* quâ totum quicquid largitus fuerat repetit, *d. l. 8.*

X.

Quod si liberi eius Naturales & legitimi experiri velint, Querelam Inofficiosa Donationis Intentare possunt, *l. 1. 2. C. de inoff. donat.*; quâ OMNIA repetunt, quæ pater, dum ageret in rebus humanis, immensa liberalitatis impetu alienavit,

XI.

(Dixi omnia) respectu scil. habito ad Extraneos, ab illis enim omnia revocant. *l. si totas, s. C. de Inoff. donat.*

XII.

Quod si contra fratres vel sorores agant, illud, quod immoderate gestum est revocatur. *l. 7. C. de inoff. donat.*

XIII.

Et cum hæc querela ad similitudinem inofficiosi Testamenti sit legibus introducta. *l. ult. C. de inoff. Donat.* Dubium non est, quin etiam parentibus detur. *d. l. ult. Cuiac. in parat. & Donell. lib. 19. Comm. cap. 11.*

XIV.

Ultimo loco, paucissimis indicabimus, quibus Actionibus Donatarius rem sibi Legitime donatam consequi possit. Si itaq; Pollicitatione Donatio facta sit, in Pios usus, non tantum Donator conditione ex Lege, puta: *15. C. de S. S. Ecclesiis*, ad perficienda ea, vel per Se, vel per Heredes quæ Donatione continebantur, cogitur; sed etiam Lege *35. C. de donat.* ad id compellitur.

XV.

Donationes quoq; Pollicitatione in Civitatem factas ex *l. 8. ff. de Pollicitationibus*. Extraordinariâ prætoris
vel

vel præfidis cognitione, suadentibus, ita circumstan-
tiis, ad effectum consummatum deducere possumus.

XI.

Si autem stipulatio Donationi inserta sit, dicendum
ex eius autoritate Traditionem compelli fieri *l. si quis
argent. 35. §. s. C. de Donat. Novell. 162. cap. 1.*

XVII.

Si verò Nuda Conventione Donatio perfecta sit,
Conditionem ex Lege: *puta 35. C. de Donat. Donatarius
institui potest. Novel. 162. cap. 1.*

XIX.

Dantur autem hæ Actiones, non tantum in Dona-
tores Ipsos, sed & Successores eorum, nec tantum His,
in quos Donatio facta est, sed & eorum Heredibus com-
petunt, ut expressè constat *ex l. 35. §. fin. C. de Donat.*

XIX.

Cæterum, ii qui ex Liberalitate conveniuntur, Di-
vi, Pii, Rescripto, se adversus Inciviles Donatores tu-
entur, ut in id tantum **QUANTUM FACERE POS-
SUNT** condemnentur. *l. 28. ff. de R. I. l. 12. l. 33. ff. de donat.*

XX.

Quòd si quæstio de Donatæ rei Accessionibus Inci-
dat, cum Icto Cajo *lib. 3 de Legat. ad Edict. respondemus:*
neq; partus nomine, neq; fructuum, neq; pensionum,
neq; mercedum ulla Donatio facta esse videtur.

XXI.

Si de Mora & Usuris quæritur; Modestini Respon-
sequimur *in l. 22. ff. de Donation. ibi: Eum qui Donatio-
nis causâ Pecuniam vel Quid Aliud promisit, de Mora
solutionis, pecuniæ Usuras non debere, summæ æqui-
tatis est.*

XXII.

Nec de Evictione Regulariter Donatarius tenetur,
adeo

a deo, ut nulla actio Donanti, contra Donatorem compe-
tat, l. *Aristo. 18. §. fin. ff. de Donat.* Quamvis actio de Dolo
detur, si dolo Donantis factum sit, ut Donatarius Sum-
tus Magnos in rem donatam faceret,

Theoretico - Iuridicam, Ratione, Loco, & tempore exigentib.
Compendiosam, Donationis Propriæ Tractationem, Dispu-
tationi inservientem, promiseram, quam eo, quo vides modo
exhibui: Quæ si tibi B. L. placet, est quod mihi gratuler de
Consentiente; sin minus, utere facilitate Tua Naturali,
nec offendar Dissentiente.

TANTVM EST!

Ἐπιδαψίλευσις

I.

Celebrata illa Donatio Constantini Magni,
Piissimi, Iustissimi Principis, Imaginaria est; & Cap.
vel Constitutio in Decreto, (Dist. 96.) eam con-
tinens, non παλαιά est, *PALEA* est!

II.

Exceptio non numeratæ Pecuniæ, q. t. neque
cum probatione, neq; sine probatione, post bien-
nium opponi potest.

III.

Pupillus, qui intelligit, quod agit, verè
naturâ obligatur.

F I N I S.

53379

ULB Halle
004 835 093

3

7107

DISPUTATIO INAUGURALIS,
IURIDICA.
de
Principali Rerum Communi-
candarum Modo:
DONATIONE PROPRIA.

Quam
DEO TRINUNO ASSISTENTE.

Ex Decreto & Autoritate,
Nobiliss. Ampliss. IVRECONSULTORVM ordinis
In Illustri Academia IULIA,
SVB DIRECTORIO

Amplissimi, Consultissimi, Excellentissimi viri,

DN. IOANNIS STVCKII ICTI,
Codicis Professoris publici, Facultatis Iuri-
dicæ ordinarii, ac p.t. promotoris; nec non Illu-
strissimi Brunsvicensium Ducis Consilarii, & Dicaste-
rij Guelphici Assessoris meritissimi, &c. Promotoris ac
Fautoris sui multum honorandi.

PRO SVMMIS IN VTROQVE IVRE PRIVILE-
GIIS ET HONORIBVS DOCTORALI-
BVS CONSEQVENDIS

Publicè exhibet

BRODERVS PAVLI, Hufensis

Hofatus.

In Auditorio Maiori

Ad diem 21. Maij

Horis ante & Pomeridianis.

HELMAESTADI,
Ex Typographèio LUCIORUM,

Anno Christi 1719 cXXIX.